

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. 1686/4/2014

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 14 mai 2014

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: G.B.E.

GREFIER: A.V

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București - a fost reprezentat prin procuror **T. O.**

Pe rol soluționarea contestației formulate de contestatorul D.M împotriva sentinței penale nr. 436/F/11.02.2014 pronunțate de Judecătoria Sector 4 București în dosarul nr. 1686/4/2014.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns contestatorul D.M, personal și asistat de apărător ales, av. Anghel Geanina, cu împuternicire avocațială nr. 1647907/14.04.2014, dar și de apărător desemnat din oficiu, av. Tubac Mariana, cu delegație avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefiera de ședință, după care:

Apărătorul din oficiu al contestatorului D.M, av. T.M, având cuvântul solicită instanței să ia act de încetarea delegației avocațiale și decontarea parțială a onorariului, ca urmare a prezentării apărătorului ales al contestatorului.

Tribunalul, în baza art. 91 alin. 4) C.p.p., constată încetată efectele delegația apărătorului din oficiu al contestatorului D.M, av. Tubac Mariana prin prezentarea apărătorului ales al contestatorului, urmând ca în baza art. 6 din Protocolul dintre Ministerul Justiției, având Nr. 113.928/2008, și Uniunea Națională a Barourilor din România, având nr. 1.693/2008, stabilește că onorariul parțial convenit apărătorului din oficiu, pentru activitățile desfășurate în dosar în calitate de apărători din oficiu din este de 50 lei.

Instanța le aduce la cunoștință părților că prin încheierea de ședință din data de 9 aprilie 2014 instanța a dispus repunerea cauzei pe rol în vederea discutării admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru pronunțarea unei hotărâri penale cu privire la următoarele chestiuni de drept: dacă prevederile art. 22 alin. 4 lit. b din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu referire la art. 129 alin. 2 lit. b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014, sens în care acordă cuvântul apărătorului ales al contestatorului D.M și reprezentantului Ministerului Public.

Apărătorul ales al contestatorului D.M, având cuvântul opinează că potrivit disp. art. 475 C.p.p este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile în care Tribunalul București este sesizat cu soluționarea prezentei cauze în ultimă instanță, iar de această chestiune de drept(respectiv dacă prevederile art. 22 alin. 4 lit. b din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu referire la art. 129 alin. 2 lit. b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014) de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze și asupra căreia instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Pe fondul cauzei apărarea opinează că prevederile art. 22 alin. 4 lit. b din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul

penal, cu referire la art. 129 alin. 2 lit. b din Noul Cod penal sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014, aceste dispoziții fiind evident favorabile contestatorului.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul arată că achiesează la concluziile apărătorului ales al contestatorului.

Contestatorul D.M., având cuvântul arată că este de acord cu apărătorul său.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza disp. art. 391 alin. 1 C.p.p. pronunțarea se va face la data de 15 mai 2014.

Pentru aceste considerente,

DISPUNE

Amână deliberarea și pronunțarea hotărârii la data de 15.04.2014.

Pronunțată în ședință publică, azi 14.04.2014.

**PRESEDINTE
G.B.E**

**GREFIER
A.V**

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. 1686/4/2014

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 15 mai 2014

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: G.B.E

GREFIER: A.V

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București - a fost reprezentat prin procuror **T.O.**

Pe rol pronunțarea asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: **„Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea 187/24.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii 286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014?”**

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 14.04.2014 fiind consemnată în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru azi, 15 mai 2014, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei penale de fata, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

I.constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.475 N.C.p.p., motivat de faptul că:

1. instanța în fata căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este învestita cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
2. de lămurirea modului de interpretare/ aplicare a dispozițiilor art.22 al.4 lit.b din legea 187/24.11.2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 al.2 lit.b din Noul Cod penal depinde de soluționarea pe fond a cauzei de fata, având ca obiect sesizarea formulata de Comisia de evaluare a incidentei aplicării legii penale mai favorabile, constituita în baza HG nr.836/2013 în cadrul Penitenciarului Jilava, cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile referitoare la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicata fata de condamnatul D.M, pentru o faptă comisă în minorat, prin sentința penala nr.346/6.03.2007 a Tribunalului București – Secția a II a penală și care ulterior, în condițiile art.86/4 al.1 C.p. a fost înglobată, prin cumul aritmetic în pedeapsa rezultantă de 5 ani și 6 luni închisoare aplicata prin sentința penala nr.253/24.03.2010 a Judecătoriei sector 2 București, definitivă prin neapelare la data de 12.04.2010;
3. problema de drept enunțată este nouă, deoarece prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Inalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre astfel cum rezulta din informațiile publice postate pe portalul instanței supreme;
4. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidencelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. expunerea succintă a procesului.

Fiind sesizată, potrivit dispozițiilor HG nr.863/2014 și art.23 din Legea 255/2013 (modificat prin OUG nr.116/2013) de către Comisia de evaluare a incidentei aplicării legii penale mai favorabile,

constituită în cadrul Penitenciarului Jilava pentru a hotărî cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile în cazul condamnatului D.M, din perspectiva art.6 N.C.p. în raport cu pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare la care acesta a fost condamnat, pentru o faptă comisă în minorat prin sentința penală nr.346/6.03.2007 a Tribunalului București – Secția a II a Penală, rămasă definitivă prin nerecurare prin decizia penală nr.307/A/24.09.2007 a CAB – Secția a II a Penală și care ulterior, ca efect al revocării beneficiului suspendării executării penale sub supraveghere a fost cumulată aritmetic cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.253/24.03.2010 a Judecătorei sector 2 București, definitivă prin neapelare la data de 12.04.2010, Judecătoria sector 4 București, prin sentința penală nr.436/11.02.2014 a admis contestația la executare și în baza art.21 al.1 din Legea 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 a înlocuit pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr.346/2007 a Tribunalului București – Secția a II a Penală, rămasă definitivă la data de 10.10.2007 prin nerecurarea deciziei penale nr.307/A/24.09.2007 a CAB – Secția a II a Penală cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 2 ani și 6 luni; a constatat că nu se impune aplicarea art.6 C.p. cu privire la pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare aplicată condamnatului prin sentința penală nr.253/24.03.2010 a Judecătorei sector 2 București, definitivă prin neapelare la data de 12.04.2010, stabilind ca persoana condamnată să execute această pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria sector 4 București a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr. 253/24.03.2010 a Judecătorei Sectorului 2 București, definitivă prin neapelare la data de 12.04.2010, s-au dispus următoarele:

În baza art. 345 alin. 2 C.pr.pen., a fost condamnat inculpatul D.M la o pedeapsă de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 208 alin. 1 C.pen. – art. 209 alin. 1 lit. a, e, g și i C.pen. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen.

În temeiul art. 86⁴ alin. 1 C.pen., a fost revocată suspendarea sub supraveghere a pedepsei de 2 ani și 6 luni aplicate prin sentința penală nr. 346/06.03.2007 pronunțată de Tribunalul București – Secția a-II-a Penală în dosarul nr. 14526/3/2006, rămasă definitivă la data de 10.10.2007 prin nerecurarea deciziei penale nr. 307/A/24.09.2007 a Curții de Apel București – Secția a-II-a Penală, și s-a dispus executarea în întregime a pedepsei de 2 ani și 6 luni aplicate prin sentința penală nr. 346/06.03.2007, care nu s-a contopit cu pedeapsa de 3 ani închisoare, urmând ca, în final, inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de 5 ani și 6 luni închisoare.

Potrivit art. 71 C.pen. rap. la art. 3 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, au fost interzise inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a și lit. b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza acestei sentințe penale s-a emis MEPI nr. 697/2010/13.04.2010 de către Judecătoria Sectorului 2 București.

Instanța constată că deținutul a fost condamnat prin s.p. nr. 346/06.03.2007 pronunțată de Tribunalul București – Secția a-II-a Penală în dosarul nr. 14526/3/2006, rămasă definitivă la data de 10.10.2007 prin nerecurarea deciziei penale nr. 307/A/24.09.2007 a Curții de Apel București – Secția a-II-a Penală la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru o infracțiune comisă în minorat. Față de aceste împrejurări, instanța apreciază că se impune aplicarea art. 21 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 în sensul înlocuirii pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare aplicate prin s.p. nr. 346/06.03.2007 pronunțată de Tribunalul București – Secția a-II-a Penală în dosarul nr. 14526/3/2006, rămasă definitivă la data de 10.10.2007 prin nerecurarea deciziei penale nr. 307/A/24.09.2007 a Curții de Apel București – Secția a-II-a Penală cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 2 ani și 6 luni.

Potrivit art. 22 alin. 4 Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 dacă în termenul de încercare al suspendării executării unei pedepse pentru infracțiuni comise în timpul minorității condamnatul a săvârșit din nou o infracțiune, instanța revocă suspendarea și înlocuiește pedeapsa potrivit alin. (2) sau (3), după care:

a) dacă noua infracțiune a fost comisă în timpul minorității, se stabilește și pentru aceasta o măsură educativă, iar apoi se aplică măsura educativă cea mai grea;

b) dacă noua infracțiune a fost comisă după majorat, se aplică o sancțiune rezultantă stabilită potrivit art. 129 alin. (2) din Codul penal. Potrivit alineatului 4 al acestui articol dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, **se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârșirii infracțiunii comise după majorat.**

Prin urmare, în cauza de față, deținutul ar urma să execute 3 ani închisoare, pedeapsa ce se majorează cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative, majorarea putând fi însă și cu întreaga durată a acestei măsuri educative, putând fi aplicată o pedeapsă cu închisoarea de cel mult 5 ani și 6 luni.

Va constata că nu se impune aplicarea art. 6 C.p. cu privire la pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare aplicată condamnatului prin s.p. nr. 253/24.03.2010 a Judecătorei Sectorului 2 București, definitivă prin neapelare la data de 12.04.2010 apreciind că nu se impune reducerea pedepsei, deoarece cuantumul acesteia se încadrează în limitele noului cod penal (avându-se în vedere modalitatea de cumul juridic prevăzută de art. 129 alin. 2 lit. b din noul Cod Penal rap. la art. 22 și art. 15 din Legea de punere în aplicare, precitată).

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reprezentantul Ministerului Public a arătat ca din modalitatea în care sunt reglementate prevederile art.22 din Legea 187/ 24.10.2012 pentru punerea în aplicare a legii nr.286/2009 privind codul penal cu referire la art.129 al.2 lit.b din Noul Cod penal, acestea sunt aplicabile doar în situația cauzelor aflate în curs de judecată;

2. Apărătorul din oficiu al condamnatului contestator nu a exprimat niciun punct de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Inaltei Curti de Casație și Justiție:

- art.22 alin.4 lit.b din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal: „(4) Dacă în termenul de încercare al suspendării executării unei pedepse pentru infracțiuni comise în timpul minorității condamnatul a săvârșit din nou o infracțiune, instanța revoca suspendarea și înlocuiește pedeapsa potrivit alin.(2) sau (3), după care: a) dacă noua infracțiune a fost comisă în timpul minorității, se stabilește și pentru aceasta o măsură educativă, iar apoi se aplică măsura educativă cea mai grea; b) dacă noua infracțiune a fost comisă după majorat, se aplică o sancțiune rezultantă stabilită potrivit art.129 alin.(2) din Codul penal.

- art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal: „(2) În cazul săvârșirii a două infracțiuni dintre care una în timpul minorității și una după majorat, pentru infracțiunea comisă în timpul minorității se ia o măsură educativă, iar pentru infracțiunea săvârșită după majorat se stabilește o pedeapsă, după care: a) dacă măsura educativă este neprivativă de libertate, se execută numai pedeapsa; b) dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul ramas neexecutat din aceasta la data săvârșirii infracțiunii comise după majorat; c) dacă pedeapsa aplicată pentru infracțiunea săvârșită după majorat este detințiunea pe viață, se execută numai această pedeapsă;

- d) dacă măsura educativă este privativă de libertate iar pedeapsa este amenda, se execută măsura educativă, a carei durată se majorează cu cel mult 6 luni, fără a depăși maximumul prevăzut de lege pentru aceasta.

1. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe

Până în prezent nu s-a format o jurisprudență în această materie.

2. punctul de vedere al judecătorului cauzei asupra problemei de drept sesizate

Din economia dispozițiilor art.22 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal, rezultă că această normă tranzitorie specială este aplicabilă exclusiv cauzelor aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Noului Cod penal.

Pe de altă parte, se observă că Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, nici în cuprinsul CAPITOLULUI IV intitulat „Dispoziții speciale privind regimul sancționator aplicabil minorilor” și nici în cadrul vreunui alt capitol nu a edictat vreo normă tranzitorie cu privire la acele situații în care în cadrul unei pedepse rezultante stabilite printr-o hotărâre definitivă, se regăsesc înglobate (prin cumul juridic sau aritmetic) și pedepse aplicate pentru infracțiuni comise în timpul minorității.

Singura normă juridică reglementată cu privire la situația specială a infractorilor minori condamnați definitiv la data intrării în vigoare a Noului Cod penal este cea prevăzută de art.21 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012, potrivit căruia „(1) *Pedeapsa închisorii executabilă, aplicată în baza Codului penal din 1969 pentru infracțiuni comise în timpul minorității, se înlocuiește cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă egală cu durata pedepsei închisorii.*

(2) Pedeapsa închisorii care depășește 20 de ani, aplicată pentru infracțiuni comise în timpul minorității, se va înlocui cu internarea într-un centru de detenție pe o perioadă de 15 ani. (3) În cazul pluralității de infracțiuni, înlocuirea prevăzută la alin. (1) și (2) se face cu privire la pedeapsa rezultantă. (4) Partea executată din pedeapsa închisorii, precum și durata reținerii și arestării preventive se consideră ca parte executată din durata măsurii educative a internării în centrul de detenție”, care însă nu acoperă și situația unei pluralități alcătuite din pedepse aplicate pentru infracțiuni comise înainte și după majorat.

În acest context, considerăm că voința legiuitorului ar trebui interpretată în sensul că în astfel de cazuri pedeapsa rezultantă, aplicată printr-o hotărâre rămasă definitivă mai înainte de data de 01 februarie 2014, pentru o pluralitate de infracțiuni, comise parte în timpul minorității și parte după majorat, nu trebuie fracționată, în sensul înlocuirii pedepselor componente aplicate pentru infracțiuni comise în timpul minorității cu măsura educativă a internării într-un centru de reeducare și al executării restului de pedepse în regim privativ de libertate, ci trebuie considerată ca un tot unitar și indivizibil, în care pedepsele nu mai pot fi dissociate.

Față de considerentele expuse în cele ce preced, în temeiul disp.art. 475 Cod pr.pen., va constata admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

-Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea 187/24.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii 286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014 ?

În temeiul dispozițiilor art.476 alin.2 Cod pr.pen., va dispune suspendarea judecării contestației formulată de către condamnatul D.M împotriva sentinței penale nr.436 din 11.02.2014 a Judecătoriei Sectorului 4 București până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E :

În temeiul dispozițiilor art.475 Cod pr.pen., constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

-Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea 187/24.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii 286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi

interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014 ?

În temeiul dispozițiilor art.476 alin.2 Cod pr.pen., dispune suspendarea judecării contestației formulată de către condamnatul D.M împotriva sentinței penale nr.436 din 11.02.2014 a Judecătoriei Sectorului 4 București până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, azi 15.04.2014.

PRESEDINTE
G.B.E

GREFIER
A.B

Red.Jud.BG/ 28.04.2014
Dact.FO ex.4